

часті, и тѣрналъ го въ единіх кошъ, и скрылъ го въ по вѣтрѣніи тж стаі (одаі): но обзе го голѣміи страхъ, и гаѣдже на самъ натажкъ, и тржеше по скрыто мѣсто, за да го погреbe: И той докатъ това размыслаше, ето пристигва мѣченикъ Христовъ Мина, возвѣдналъ на конь, като иѣкой воинъ гдѣто отъ царя дохожда: и вѣзѣ въ вратата на оубвіца въ квѣтъ тж, и попыта го, гдѣ є онъ странный сжѣченкъ; а оубвіцъ сѧ отричеше, незнаїж казваše, какво дѣмашъ: а светый мѣченикъ, отъ коня си слѣзна, и въ вѣтрѣніи тж стаі сѧ затече, и кошици ж тж нальери, и като я извлѣче, на оубвіца каза: ами това какво є: а той като чи залісанъ (смѣхъ) стала, това като видѣ, и изедиши (вирденъ) сѧ завали (капичиж сѧ, или гжчнаса, или паднѫ) предъ крака та на света го: а светый мѣченикъ, нарѣди на сѣченкы те части на оубвітыя, всѣка на мѣсто то й, и помоли сѧ на Бога, и воскрѣси оубмрелыя, и рече мѣ: дай похвалу на Бога, (Сирѣчъ, благодары на Бога). И той като чи отъ сжнъ сѧ сжѣден, и всичко разѣмѣ, какво то вѣше пострадалъ, отъ тогова гдѣто го вѣ въ квѣтъ си пріжалъ, прослави Бога, а на война гдѣто мѣ сѧ вѣ авнахъ, благодареніе и поклоненіе воздаваше, тогава стала и оубвіца: а светый Мина, вѣ отъ него злато то,